


LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ollo Widell är en man i 50 års-
aldern. Tydligen är han inte boende inom
Grote härad, men alldeles i gränsen
och traditionerna är givetvis här alldeles
de samma, som inom häradet.

Själva mycket skeptisk mot all
moral är Widell absolut tillfälligt i det
han berättar. Tyvärr har jag endast haft
tillfälle att helt flyttigt utpräga honom.

Om julafton eller nyårsafton brukade Femuddstjerna
men sitta femuddstjernas  med krita
öfver dörrarna för att skydda sig mot
trolldom.

En gång var det ett häfligt Trollskan
äskvader då det kom en gammal gammal
Till Nils Svensson i Sätostä och ville låna
hans. Men han ansåg sig och kom inte
inte komma in. Och just då slog
blixten ner och träffade kaminen så
att det blev inte mer igen av honom. Men
om nu Nils Svensson hade låtit honom
låna hans så hade blixten slagit ner i
gården och då hade den brunnit. För det
var en trollskan och dom där blixten efter-

En gammal gubbe som från
början i Sätöfte och hette Nils Svensson
hade alltid en del tricks för sig. Så t.ex.
så kan skulle spela till tjars med en keso
bänkade han alltid knäppa ihop långragmen
och spela kom emellan där och sen knäppa
ihop den igen så skulle kom säkert bli
"i kalv".

2547

5

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En gammal gamla, som heter "Santmäteren"
Karolina brakar ofta här. Man ser stäpar
med en korg på ryggen. Marken är i
bergen vid hennes hus. Det är Santmäteren,
som är uti med sin kätting.

2547

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

6

Framme vid Kasserödsgården kände "Hörsman"
man ofta träd som fall och som det Både oväder
högs i skogen, för det inte fanns
en enda människas där. Men efter
praktiskt det bli långvarigt regnväder.

På gång var vi ute i skogen och
vi hörde då precis hur det hörgs i
skogen och hur träd föll, det ena
efter det andra. Men då vi såg efter
jagade det ingen, som var ute och
högg träd, men efteråt blev det en
större regnperiod

Skivman

Båda rids

Det var en man, som hette "Skörsman"
Nygviist. Han hade en kamrat med sig
en gång de gick genom skogen.
Bäst det var sade den andre att han såg
ett funtimmer, som spånar för dem
med ett rött förklide, men Nygviist kunde
inte se nånting. Men emellertid gick dom
vidre en hel natt och om morgonen
märkte de, att de bara gått omkring ett
par Torrageras och de hade inte
kommit längre

Det var en man, som hette
Johan Ahlsson och bodde nere vid Sten-
trottet i Nånstorp. Han berättade, att
han en gång sått skivsmannen Jäs. Bäst
som han gick blev allting alldeles grönt
till och med de gamla trå gransisterna
i skogen. Allt blev alldeles grönt och så
höjde han nämligen, som ger opp riktiga
Nånstörati. Det var skivsmannen som var ute
och skulle förvilla honom.

"Skivsmannen."

Det hände sig en gång, då jag "Skörsman"
gick mellan Tjernerps och Korsariöd.

Det var kallt och fuset och snitt på vintern.

Och då jag kom mittfjån en moss, som ligger
en liten bit från vägen hörde det precis
som om det varit folk, som kallat på med
betydning uti i mossen. Det plaskade
och plaskade och det låg ibland som

när man orider vattnet ut tvätt, och

en bäst det var skrattade det till

så det ekade i hela mossen. Jag stod
långe och lyddes och tänkte: "Inte kan

2547

Det var män, som är ute och bycker
nått på vintern.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

11

Sen några dagar efter så
träffade jag en, som var alldeles
intill mossen och så sade han: "Det
är konstigt, men det har blivit precis
som om det varit män och trättat
i mossen nu i flera nätter." Och han
berättade, att han varit precis detsamma
i flera nätter i rad.

Men efter det att detta hade
visat sig blev det ett sådant förfärligt
snövräder, så det hade inte varit så på
länge. Så kanske det skulle bada
nånting det, som vi hörde.

Tolle i haktin komnade alltid
säger, att det var skivsmän, som var
ute i mossen och bycker.

Om man blev sjuk för: Sjukdomens botande
världen brukade smaka prova, om det
var en naturlig sjukdom, som man
hade fått eller det var nånting, som
man hade "kommit ut". Man gjorde
då så att man tog en handduk och
vickade den så att en sal kunnat
ligga inne i den. Sen tog man den
runut om sig tre gånger, avigt och
tre gånger rätt. Om det sedan, då
man vecklade upp handduken visade
sig, att saken låg utanför sjötva hand-

-daken, då var det en naturligt sjukdom och skulle botas på ett naturligt sätt. Och då kunde det hända att man till och med sökte läkare. Men om saken låg insvept inne i Manddaken, då var det näst som man "kommer ut" och det kunde då endast botas med korsten eller genom att vända sig till s. k. kloka.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLIVSARKIV

Det var en gång en gammal Julagång
man i Högby, som hette Ebbe.
Han skulle en gång gå Julagång. Men
skulle då gå till tre moderskytten utan
att säga nånting och vad man än
joke se skulle man vara allvarlig och
tygt. Men när Ebbe hade varit vid
tre kyrkorna och skulle hem igen, så
kom det först ett par mors dragandes
med ett hölass och efter kom en kvinna,
som spånar och skrek: "Nacke har väl ja,
nacke har väl ja." Men så komde inte

2547

gubben säga utan man skrek: "y Helvete
man du moete!" Och efter detta blev
man så hemskt sjukt och efter tredje
dagen var man död.

15

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLIVSARKIV

Skane
Göinge län
Tjörns församling
18929

2547

~~nytt. as. län. län~~
Per Olof Wikell
Tjörns församling

16

När man hade nästan slut Ta kassen
på ett återfyllt skatte men "Ta kassen"
Då hägrades men om som om först
skulle komma till staten, men när
hans fanns naturligtvis inte. Det
var bara ett tecken.

Tjörnåp. Sk

2547

Wibell 17

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Många tråkade för låta
några stä bli stänta kvar, då man
högg en äker. Man sade, att de skulle
vara till Odens häst eller Odens jakt.

De sista stäna
af ar.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLIVSARKIV

Blad 1

7 nordöstra eller snarare noma Sista kävren
Frsta på gränsen till V. Göringe lfd.
brukade man kalla den sista kävren
"staudasen". Den bands med tre band
och ibland brukade man pynte ut
den med trasor och klidespisselkar.
På man ätt in den, ätt den i det
sista leddet och ätt överst. J